

Περιεχόμενα

II Ανακοινώσεις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2014/C 240/01	Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις συνιστώμενες τυποποιημένες άδειες, τα σύνολα δεδομένων και τη χρέωση για την περαιτέρω χρήση εγγράφων	1
2014/C 240/02	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση M.7169 — Weichai Power / KION Group) ⁽¹⁾	11
2014/C 240/03	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση M.7279 — Apollo/Endemol) ⁽¹⁾	11
2014/C 240/04	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση M.7215 — AMEC / Foster Wheeler) ⁽¹⁾	12

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

2014/C 240/05	Απόσπασμα των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 26ης-27ης Ιουνίου 2014, όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και ορισμένα συναφή οριζόντια θέματα	13
---------------	---	----

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2014/C 240/06

Ισοτιμίες του ευρώ 16

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις συνιστώμενες τυποποιημένες άδειες, τα σύνολα δεδομένων και τη χρέωση για την περαιτέρω χρήση εγγράφων

(2014/C 240/01)

1. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΣ

Το άνοιγμα των πληροφοριών του δημόσιου τομέα (ΠΔΤ) για περαιτέρω χρήση αποφέρει σημαντικά κοινωνικοοικονομικά οφέλη. Τα δεδομένα που παράγονται από τον δημόσιο τομέα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη για καινοτόμα προϊόντα και υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας που προάγουν την οικονομία μέσω της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας και μέσω της ενθάρρυνσης των επενδύσεων σε τομείς που βασίζονται στα δεδομένα. Συμβάλλουν επίσης στην αύξηση της λογοδοσίας και της διαφάνειας σε επίπεδο κυβερνήσεων. Τα εν λόγω οφέλη αναγνωρίστηκαν πρόσφατα από τους ηγέτες των χωρών της ομάδας G8 και κατοχυρώθηκαν στον Χάρτη για τα ανοικτά δεδομένα⁽¹⁾.

Ωστόσο, από μελέτες που διενεργήθηκαν για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προκύπτει ότι τόσο η βιομηχανία όσο και οι πολίτες εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην αναζήτηση και περαιτέρω χρήση των εν λόγω δεδομένων. Η Επιτροπή, ανταποκρινόμενη στο ζήτημα αυτό, θέσπισε τον Δεκέμβριο του 2011 δέσμη μέτρων⁽²⁾ με στόχο να αρθούν τα εμπόδια για την περαιτέρω χρήση και να περιοριστεί ο κατακερματισμός των αγορών δεδομένων. Βασικό στοιχείο αποτέλεσε η οδηγία 2013/37/ΕΕ που εκδόθηκε πρόσφατα για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/98/ΕΚ σχετικά με την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα.

Με την τροποποιηθείσα οδηγία, η Επιτροπή καλείται να συνδράμει τα κράτη μέλη στην εφαρμογή των νέων κανόνων, εκδίδοντας κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις συνιστώμενες τυποποιημένες άδειες, τα σύνολα δεδομένων και τη χρέωση για την περαιτέρω χρήση εγγράφων. Οι κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν σημαντικό στοιχείο των προσπαθειών της Επιτροπής να βοηθήσει την οικονομία της ΕΕ να παραγάγει περισσότερη αξία από τα δεδομένα (περιλαμβανομένων των επιστημονικών δεδομένων και των «μαζικών δεδομένων» από άλλες πηγές πέραν του δημόσιου τομέα). Διευκολύνουν επίσης την ανάπτυξη υποδομών ανοικτών δεδομένων στο πλαίσιο της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» (CEF).

Τον Αύγουστο του 2013, η Επιτροπή ξεκίνησε διαδικτυακή διαβούλευση, την οποία ακολούθησε δημόσια ακρόαση και συνεδρίαση ομάδας εμπειρογνομόνων των κρατών μελών σχετικά με τις ΠΔΤ. Στόχος ήταν να συγκεντρωθούν οι απόψεις όλων των ενδιαφερόμενων μερών σχετικά με το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενο των μελλοντικών κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής.

Από την αναπληροφόρηση που ελήφθη⁽³⁾ αναδεικνύεται αφενός μια αυξανόμενη τάση προς ένα περισσότερο ανοικτό και διαλειτουργικό σύστημα αδειοδότησης στην Ευρώπη και αφετέρου η κοινή συμφωνία ως προς την ανάγκη για ταχεία δημοσιοποίηση διαφόρων συνόλων δεδομένων υψηλής αξίας. Όσον αφορά τη χρέωση, είναι σαφές ότι εφαρμόζεται ευρύ φάσμα προσεγγίσεων, αλλά οι αρχές τιμολόγησης που θεσπίστηκαν πρόσφατα δεν αμφισβητήθηκαν από την πλειονότητα των ερωτηθέντων. Αυτό υποδηλώνει ότι η αγορά περαιτέρω χρήσης ΠΔΤ στην Ευρώπη ακόμη αναπτύσσεται και ότι απαιτείται επείγοντως καθοδήγηση σχετικά με τα βασικά στοιχεία της οδηγίας που αναθεωρήθηκε πρόσφατα, προκειμένου να αξιοποιηθούν πλήρως οι εμπορικές και μη εμπορικές ευκαιρίες που προσφέρει η περαιτέρω χρήση δεδομένων του δημόσιου τομέα.

⁽¹⁾ <http://www.gov.uk/government/publications/open-data-charter>

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-11-891_en.htm?locale=en

⁽³⁾ Τελική έκθεση στην οποία συνοψίζονται τα αποτελέσματα της διαβούλευσης: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/results-online-survey-recommended-standard-licensing-datasets-and-charging-re-use-public-sector>

Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης της Επιτροπής είναι η παροχή μη δεσμευτικής καθοδήγησης σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές στο πλαίσιο των τριών θεματικών πεδίων που έχουν ιδιαίτερη σημασία για την περαιτέρω χρήση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα στην Ευρώπη.

2. ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΑΔΕΙΕΣ

Στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της αναθεωρημένης οδηγίας προβλέπεται ότι οι φορείς του δημόσιου τομέα μπορούν να επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση χωρίς όρους ή μπορούν να επιβάλλουν όρους, κατά περίπτωση μέσω άδειας. Οι όροι αυτοί δεν περιορίζουν άνευ λόγου τις δυνατότητες περαιτέρω χρήσης και δεν χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό του ανταγωνισμού. Στην αιτιολογική σκέψη 26 της οδηγίας 2013/37/ΕΕ παρατίθενται, εν είδει παραδείγματος, δύο τέτοιοι αποδεκτοί όροι: η αναφορά της πηγής και η δήλωση περί της καθ' οιονδήποτε τρόπο τροποποίησης του εγγράφου. Προβλέπεται επίσης ότι τυχόν άδειες θα πρέπει, όποτε χρησιμοποιούνται, να θέτουν τους λιγότερους δυνατούς περιορισμούς στην περαιτέρω χρήση, παραδείγματος χάριν περιορίζοντάς τους στην ένδειξη της πηγής.

Η αναθεωρημένη οδηγία ενθαρρύνει επίσης τη χρήση τυποποιημένων αδειών, οι οποίες πρέπει να διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και με δυνατότητα ηλεκτρονικής επεξεργασίας τους (άρθρο 8 παράγραφος 2). Με την αιτιολογική σκέψη 26 της τροποποιητικής οδηγίας ενθαρρύνεται η χρήση ανοικτών αδειών, οι οποίες θα πρέπει να καταστούν κοινή πρακτική σε ολόκληρη την Ένωση.

Έτσι, τονίζοντας την ανάγκη να αποφευχθεί ο «άνευ λόγου περιορισμός της περαιτέρω χρήσης» και υποστηρίζοντας την υιοθέτηση «κοινής πρακτικής σε ολόκληρη την Ένωση», η οδηγία προτρέπει τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν τον ανοικτό χαρακτήρα και τη διαλειτουργικότητα στο πλαίσιο των πολιτικών τους για τη χορήγηση αδειών.

Θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι η οδηγία δεν ισχύει για έγγραφα επί των οποίων τρίτοι έχουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Η παρούσα ανακοίνωση δεν αφορά τέτοιου είδους έγγραφα.

2.1. Ανακοίνωση ή άδεια

Μολονότι οι δημόσιες αρχές συχνά προτιμούν να συντάσσουν πλήρεις άδειες προκειμένου να διατηρούν τον έλεγχο της διατύπωσης και των ενημερώσεών τους, η οδηγία δεν επιβάλλει τη χρήση επίσημων αδειών, αλλά απλώς επισημαίνει ότι πρέπει να εφαρμόζονται «κατά περίπτωση». Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν, σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση και ανάλογα με το έγγραφο, κατά πόσον θα ήταν δυνατόν αντί άδειας να χρησιμοποιηθεί μια ανακοίνωση (με τη μορφή κειμένου, αναδυόμενου παραθύρου ή υπερσυνδέσμου προς εξωτερικό δικτυακό τόπο).

Μια απλή ανακοίνωση (π.χ. το σήμα δημόσιου τομέα Creative Commons)⁽⁴⁾, που δηλώνει σαφώς το νομικό καθεστώς, συνιστάται ειδικά για έγγραφα κοινής χρήσης (π.χ. όταν η προστασία ΔΠΙ έχει λήξει ή σε χώρες όπου τα επίσημα έγγραφα εξαιρούνται διά νόμου από την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας).

Σε κάθε περίπτωση, η αναφορά στους όρους υπό τους οποίους επιτρέπεται η περαιτέρω χρήση, πρέπει είτε να είναι εμφανής στο σημείο όπου παρουσιάζονται οι πληροφορίες είτε να τις συνοδεύει.

2.2. Ανοικτές άδειες

Στο διαδικτυο υπάρχουν διαθέσιμες διάφορες άδειες που συνάδουν με τις αρχές του «ανοικτού χαρακτήρα»⁽⁵⁾ που περιγράφονται από το Ίδρυμα Ανοικτής Γνώσης (Open Knowledge Foundation) για την προώθηση της άνευ περιορισμών περαιτέρω χρήσης διαδικτυακού περιεχομένου. Αυτές είναι μεταφρασμένες σε πολλές γλώσσες, ενημερώνονται σε κεντρική βάση και ήδη χρησιμοποιούνται ευρέως σε παγκόσμια κλίμακα. Οι ανοικτές τυποποιημένες άδειες, για παράδειγμα οι πλέον πρόσφατες άδειες Creative Commons (CC)⁽⁶⁾ (έκδοση 4.0), θα μπορούσαν να επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση ΠΔΤ χωρίς να είναι αναγκαία η ανάπτυξη και επικαιροποίηση ειδικά προσαρμοσμένων αδειών σε εθνικό ή υποεθνικό επίπεδο. Μεταξύ αυτών, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η άδεια εκχώρησης ως κοινό κτήμα CC0⁽⁷⁾. Ως νομικό εργαλείο το οποίο επιτρέπει την αποποίηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και προστασίας βάσεων δεδομένων για τις ΠΔΤ, διασφαλίζει πλήρη ευελιξία για τους περαιτέρω χρήστες και μειώνει τις περιπλοκές που συνεπάγεται η διαχείριση πολυάριθμων αδειών, με πιθανώς αντικρουόμενες διατάξεις. Εάν δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί η άδεια CC0 για εκχώρηση ως κοινό κτήμα, οι φορείς του δημόσιου τομέα ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν ανοικτές τυποποιημένες άδειες οι οποίες συμμορφώνονται με το εθνικό δίκαιο περί διανοητικής ιδιοκτησίας και το δίκαιο των συμβάσεων του εκάστοτε κράτους μέλους, καθώς και με τις συνιστώμενες διατάξεις περί αδειοδότησης που παρατίθενται κατωτέρω. Υπό το φως των εν λόγω συστάσεων, θα πρέπει επίσης να εξεταστεί το ενδεχόμενο κατάρτισης μιας κατάλληλης εθνικής ανοικτής άδειας.

⁽⁴⁾ <http://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/deed.el>

⁽⁵⁾ <http://opendefinition.org/>

⁽⁶⁾ <http://creativecommons.org/licenses/?lang=el>

⁽⁷⁾ <http://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/deed.el>

2.3. Συνιστώμενες διατάξεις περί αδειοδότησης

2.3.1. Πεδίο εφαρμογής

Η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να ορίζει το χρονικό και γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής των δικαιωμάτων που καλύπτονται από τη συμφωνία αδειοδότησης, τους τύπους των παρεχόμενων δικαιωμάτων και το επιτρεπόμενο εύρος περαιτέρω χρήσης. Προκειμένου να διευκολύνεται η δημιουργία προϊόντων και υπηρεσιών που κάνουν περαιτέρω χρήση συνδυασμένου περιεχομένου το οποίο είναι στην κατοχή διαφορετικών φορέων του δημόσιου τομέα και το οποίο καλύπτεται από διαφορετικές ανοικτές άδειες (ζήτημα το οποίο συχνά αναφέρεται ως «διαλειτουργικότητα της άδειας»⁽⁸⁾), θα ήταν μάλλον προτιμότερη μια γενική διατύπωση αντί της παράθεσης λεπτομερών καταλόγων περιπτώσεων χρήσης και δικαιωμάτων.

Προκειμένου να προαχθεί με προορατικό τρόπο η περαιτέρω χρήση αδειοδοτημένου υλικού, συνιστάται ο αδειοδότης να χορηγεί ατελώς παγκόσμια (στον βαθμό που επιτρέπεται δυνάμει του εθνικού δικαίου), διαρκή, αμετάκλητα (στον βαθμό που επιτρέπεται δυνάμει του εθνικού δικαίου) και μη αποκλειστικά δικαιώματα χρήσης των πληροφοριών που καλύπτονται από την άδεια.

Συνιστάται τα δικαιώματα που δεν καλύπτονται από την άδεια να ορίζονται ρητώς, ενώ οι τύποι δικαιωμάτων που παρέχονται (δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, δικαιώματα προστασίας βάσεων δεδομένων και συγγενικά δικαιώματα) να ορίζονται σε γενικές γραμμές.

Τέλος, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί όσο το δυνατόν γενικότερη διατύπωση όσον αφορά τις δυνατότητες χρήσης των δεδομένων που καλύπτονται από την άδεια (όροι όπως: χρήση, περαιτέρω χρήση, διαμοιρασμός μπορούν να περιγράφονται λεπτομερέστερα με τη βοήθεια ενδεικτικού καταλόγου παραδειγμάτων).

2.3.2. Αναφορά του δημιουργού

Σε περιπτώσεις όπου, βάσει νόμου, απαιτούνται άδειες οι οποίες δεν μπορούν να αντικατασταθούν από απλές ανακοινώσεις, συνιστάται οι εν λόγω άδειες να καλύπτουν μόνο απαιτήσεις αναφοράς του δημιουργού, καθώς οποιοσδήποτε άλλες υποχρεώσεις ενδέχεται να περιορίζουν τη δημιουργικότητα ή την οικονομική δραστηριότητα των αδειοδόχων, επηρεάζοντας ως εκ τούτου τις δυνατότητες περαιτέρω χρήσης των εγγράφων.

Στόχος των απαιτήσεων αναφοράς του δημιουργού είναι να υποχρεώνεται ο περαιτέρω χρήστης να αναφέρει την πηγή των εγγράφων κατά τον τρόπο που προσδιορίζεται από τον αδειοδότη (φορέα του δημόσιου τομέα). Συνιστάται (ανάλογα με το ισχύον δίκαιο) οι υποχρεώσεις να περιορίζονται στο ελάχιστο, δηλαδή να απαιτούνται το πολύ τα εξής:

α) δήλωση αναφοράς της πηγής των εγγράφων· και

β) σύνδεσμος προς τις σχετικές πληροφορίες αδειοδότησης (όπου είναι εφικτό).

2.3.3. Εξαιρέσεις

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες σύνολα δεδομένων με δυνατότητα περαιτέρω χρήσης καθίστανται διαθέσιμα σε συνδυασμό με σύνολα δεδομένων χωρίς δυνατότητα περαιτέρω χρήσης (π.χ. ως διαφορετικά τμήματα του ίδιου εγγράφου ή πίνακα), συνιστάται να αναφέρεται ρητώς ποια σύνολα δεδομένων δεν καλύπτονται από την άδεια.

Με την εν λόγω διάταξη επιδιώκεται να διασφαλιστεί μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου για τους περαιτέρω χρήστες και τον φορέα του δημόσιου τομέα· θα μπορούσε δε να συνοδεύεται από ρυθμίσεις ανατροφοδότησης, βάσει των οποίων οι χρήστες μπορούν να αναφέρουν περιπτώσεις στις οποίες φαίνεται ότι σύνολα δεδομένων έχουν διανεμηθεί λανθασμένα δυνάμει της άδειας ή περιπτώσεις στις οποίες φαίνεται ότι σύνολα δεδομένων έχουν αποκλειστεί εσφαλμένα. Σε τέτοιες περιπτώσεις ενδείκνυται η χρήση δήλωσης αποποίησης ευθύνης.

2.3.4. Ορισμοί

Συνιστάται οι κύριοι όροι της άδειας (αδειοδότης, χρήση, πληροφορίες, αδειοδόχος κ.λπ.) να ορίζονται συνοπτικά και κατά το δυνατόν σε απλή γλώσσα και σύμφωνα με τους ορισμούς της οδηγίας και της νομοθεσίας για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο.

Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο σημείο 2.3.1 ανωτέρω, και προκειμένου να μην υπονομεύεται η διαλειτουργικότητα, συνιστάται η «χρήση» ή η «περαιτέρω χρήση» να ορίζεται με τη βοήθεια ενδεικτικού και όχι εξαντλητικού καταλόγου δικαιωμάτων.

⁽⁸⁾ LAPSI 2.0 Licence Interoperability Report, http://lapsi-project.eu/sites/lapsi-project.eu/files/D5_1_Licence_interoperability_Report_final.pdf

2.3.5. Δήλωση αποποίησης ευθύνης

Η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να χρησιμοποιείται (στον βαθμό που επιτρέπεται δυνάμει του ισχύοντος δικαίου) για να επιστά την προσοχή στο γεγονός ότι ο αδειοδότης παρέχει τις πληροφορίες «ως έχουν» και δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη για την ορθότητα ή την πληρότητά τους.

Όταν ο φορέας του δημόσιου τομέα δεν είναι σε θέση να εγγυηθεί τη διαρκή παροχή των εν λόγω πληροφοριών και την πρόσβαση σε αυτές, αυτό θα πρέπει επίσης να δηλώνεται σαφώς στην άδεια.

2.3.6. Συνέπειες της μη συμμόρφωσης

Οι συνέπειες της μη συμμόρφωσης με τους όρους της άδειας θα μπορούσαν να διευκρινιστούν, ιδίως εάν περιλαμβάνουν αυτόματα και άμεση ανάκληση των δικαιωμάτων του περαιτέρω χρήστη.

2.3.7. Πληροφορίες σχετικά με τη συμβατότητα και τις διαφορετικές εκδόσεις των αδειών

Η εν λόγω διάταξη θα μπορούσε να χρησιμοποιείται για την αναφορά άλλων αδειών με τις οποίες είναι συμβατή η άδεια, δηλαδή πληροφορίες που προέρχονται από διαφορετικές πηγές και υπόκεινται σε διαφορετικές συμβατές άδειες μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο περαιτέρω χρήσης συνδυαστικά, υπό την προϋπόθεση ότι τηρείται οποιαδήποτε από τις άδειες.

Τέλος, είναι σημαντικό να τηρείται και να αναφέρεται ένα σαφές σύστημα διαχείρισης εκδόσεων αδειών και ημερομηνιών ούτως ώστε να υπάρχει ένδειξη των ενημερώσεων.

2.4. Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα

Χρήσιμη καθοδήγηση και βέλτιστες πρακτικές στον τομέα της περαιτέρω χρήσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα παρατίθενται στη γνώμη 06/2013 (σχετικά με τα ανοιχτά δεδομένα και τις πληροφορίες του δημόσιου τομέα) της ομάδας εργασίας του άρθρου 29 για την προστασία των δεδομένων⁽⁹⁾ και σε σχετικά έγγραφα του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ)⁽¹⁰⁾.

Στη γνώμη 06/2013 συνιστάται θερμά, σε περιπτώσεις όπου οι πληροφορίες που διατίθενται προς περαιτέρω χρήση περιλαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, οι περαιτέρω χρήστες να ενημερώνονται ευθύς εξαρχής σχετικά με τους κανόνες για την επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων. Αυτό θα μπορούσε να γίνει με την προσθήκη σχετικής διάταξης στην άδεια, η οποία θα καθιστά συμβατική υποχρέωση την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και η οποία θα μπορούσε επίσης να αποτρέπει την εκ νέου ταυτοποίηση ανωνυμοποιημένων συνόλων δεδομένων. Μια άλλη επιλογή είναι η θέσπιση διάταξης με την οποία να αποκλείονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από το πεδίο εφαρμογής της ανοικτής αδειοδότησης συνολικά. Υπάρχουν και άλλες λύσεις, π.χ. «έξυπνες ανακοινώσεις»⁽¹¹⁾, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο φορέας του δημόσιου τομέα αποφασίζει να επιτρέψει την αδειοδότηση για πληροφορίες που περιλαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Τέτοιου είδους ανακοινώσεις θα μπορούσαν να είναι χωριστές από την άδεια, να αποθηκεύονται σε μόνιμη διαδικτυακή τοποθεσία, να αναφέρουν τον αρχικό σκοπό της συλλογής και επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και να χρησιμεύουν ως υπενθύμιση των υποχρεώσεων σε σχέση με τους κανόνες της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τις εθνικές διατάξεις μεταφοράς των εν λόγω κανόνων στο εθνικό δίκαιο. Εφόσον δεν αποτελούν τμήμα της ίδιας της άδειας, οι ανακοινώσεις δεν αποθαρρύνουν τον συνδυασμό πληροφοριών του δημόσιου τομέα που καλύπτονται από διαφορετικές άδειες.

3. ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΛΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Σε ορισμένα θεματικά πεδία, τα δεδομένα του δημόσιου τομέα αποτελούν πολύτιμο πόρο για την οικονομία και την κοινωνία εν γένει. Διεθνείς πρωτοβουλίες για το άνοιγμα των κρατικών πληροφοριών (π.χ. ο Χάρτης για τα ανοικτά δεδομένα της ομάδας G8⁽¹²⁾ και η συνεργασία για την ανοικτή διακυβέρνηση «Open Government Partnership»⁽¹³⁾) αναγνωρίζουν το γεγονός αυτό δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στα σύνολα δεδομένων στρατηγικής σημασίας που προσδιορίζονται μέσω ανατροφοδότησης από το κοινό ή με τη βοήθεια εμπειρογνομόνων.

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp207_el.pdf

⁽¹⁰⁾ Γνωμοδότηση του ΕΕΠΔ της 18ης Απριλίου 2012 σχετικά με τη «δέση μέτρων για τα ανοιχτά δεδομένα» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και παρατηρήσεις του ΕΕΠΔ της 22ας Νοεμβρίου 2013 ως απάντηση στη δημόσια διαβούλευση σχετικά με τις σχεδιαζόμενες κατευθυντήριες γραμμές για τις συνιστώμενες τυποποιημένες άδειες, τα σύνολα δεδομένων και τη χρέωση για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα, <http://edps.europa.eu>

⁽¹¹⁾ Βλέπε υποσημείωση 8: LAPSI 2.0 Licence Interoperability Report, σύσταση αριθ. 5, σ. 17.

⁽¹²⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

⁽¹³⁾ <http://www.opengovpartnership.org/>

Η πρόσβαση σε τέτοιου είδους σύνολα δεδομένων και η περαιτέρω χρήση τους όχι μόνο επιταχύνει την εμφάνιση προϊόντων και υπηρεσιών πληροφοριών προστιθέμενης αξίας, αλλά ενθαρρύνει επίσης τη συμμετοχική δημοκρατία. Επιπλέον, η ευρύτερη χρήση τους σε όλο το φάσμα της ίδιας της διοίκησης αποφέρει απτά οφέλη σε επίπεδο αποδοτικότητας στην εκτέλεση δημόσιων καθηκόντων.

3.1. Κατηγορίες δεδομένων – προτεραιότητες ως προς τη δημοσιοποίηση

Με βάση τις προαναφερθείσες διεθνείς πρωτοβουλίες και τις προτιμήσεις που εκφράστηκαν στο πλαίσιο της ανοικτής διαβούλευσης, συνάγεται ότι οι ακόλουθες πέντε θεματικές κατηγορίες συνόλων δεδομένων παρουσιάζουν την υψηλότερη ζήτηση από τους περαιτέρω χρήστες στην ΕΕ και, επομένως, είναι εκείνες στις οποίες θα μπορούσε να δοθεί προτεραιότητα όσον αφορά τη διάθεση προς περαιτέρω χρήση:

Κατηγορία	Παραδείγματα συνόλων δεδομένων
1. Γεωχωρικά δεδομένα	Ταχυδρομικοί κώδικες, εθνικοί και τοπικοί χάρτες (κτιματολογικοί, τοπογραφικοί, θαλάσσιοι, διοικητικών ορίων κ.λπ.)
2. Γεωσκόπηση και περιβάλλον	Δορυφορικά και επιτόπια δεδομένα (παρακολούθηση του καιρού, της ποιότητας του εδάφους και των υδάτων, της κατανάλωσης ενέργειας, των επιπέδων εκπομπών κ.λπ.)
3. Συγκοινωνιακά δεδομένα	Ωράρια δημόσιων συγκοινωνιών (όλων των μέσων μεταφοράς) σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, οδικά έργα, πληροφορίες οδικής κυκλοφορίας κ.λπ. (*).
4. Στατιστικά στοιχεία	Εθνικά, περιφερειακά και τοπικά στατιστικά δεδομένα με βασικούς δημογραφικούς και οικονομικούς δείκτες (ΑΕγχΠ, ηλικία, υγεία, ανεργία, εισόδημα, εκπαίδευση κ.λπ.)
5. Επιχειρήσεις	Μητρώα εταιρειών και επιχειρήσεων (κατάλογοι εγγεγραμμένων εταιρειών, δεδομένα ιδιοκτησίας και διοίκησης, αναγνωριστικά στοιχεία εγγραφής, ισολογισμοί κ.λπ.)

(*). Ενδέχεται να υπερισχύουν ειδικοί τομεακοί κανόνες (π.χ. νομοθεσία της ΕΕ για τις σιδηροδρομικές μεταφορές).

Άλλες κατηγορίες δεδομένων μπορούν να θεωρηθούν ως «βασικά» ή «υψηλής αξίας» δεδομένα, ανάλογα με τις περιστάσεις (συνάφεια με στρατηγικούς στόχους, εξελίξεις της αγοράς, κοινωνικές τάσεις κ.λπ.⁽¹⁴⁾). Ως εκ τούτου, συνιστάται οι αρμόδιες δημόσιες αρχές να αξιολογούν εκ των προτέρων, κατά προτίμηση βάσει ανατροφοδότησης από τα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη, ποια σύνολα δεδομένων θα πρέπει να δημοσιοποιούνται κατά προτεραιότητα. Πρωτίστως, αυτό προϋποθέτει εκτίμηση του αναμενόμενου αντικτύπου στους τρεις προαναφερθέντες τομείς: καινοτομία και δημιουργία επιχειρήσεων, κυβερνητική διαφάνεια και λογοδοσία, και βελτίωση της αποδοτικότητας της διοίκησης.

3.2. Άλλες συστάσεις

Προκειμένου να μεγιστοποιηθούν τα επιδιωκόμενα οφέλη από τα εν λόγω σύνολα δεδομένων «υψηλής ζήτησης», πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη διασφάλιση της διαθεσιμότητας, της ποιότητας, της δυνατότητας χρήσης και της διαλειτουργικότητάς τους.

Ωστόσο, τόσο η πλευρά της προσφοράς όσο και η πλευρά της ζήτησης της περαιτέρω χρήσης δεδομένων υπόκεινται σε τεχνικούς περιορισμούς που διαδραματίζουν κείμενο ρόλο στη μείωση ή μεγιστοποίηση της δυνητικής αξίας των δεδομένων του δημόσιου τομέα για την κοινωνία και την οικονομία.

Προκειμένου να διευκολύνεται η χρήση δεδομένων στον δημόσιο τομέα, με παράλληλη αύξηση της αξίας των συνόλων δεδομένων για μετέπειτα περαιτέρω χρήση, συνιστάται τα σύνολα δεδομένων:

- α) να δημοσιεύονται στο διαδίκτυο στην αρχική, μη τροποποιημένη μορφή τους ώστε να διασφαλίζεται η έγκαιρη δημοσιοποίησή τους.

⁽¹⁴⁾ Ως σημείο αναφοράς μπορεί να χρησιμεύσει η έκθεση του προγράμματος ISA σχετικά με τα σύνολα δεδομένων υψηλής αξίας: http://ec.europa.eu/isa/actions/01-trusted-information-exchange/1-1-action_en.htm

- β) να δημοσιεύονται και να επικαιροποιούνται με τον υψηλότερο δυνατό βαθμό ανάλυσης ώστε να διασφαλίζεται η πληρότητά τους·
- γ) να δημοσιεύονται και να διατηρούνται σε σταθερή τοποθεσία, κατά προτίμηση στο υψηλότερο οργανωτικό επίπεδο στο πλαίσιο της διοίκησης ώστε να διασφαλίζεται η εύκολη πρόσβαση και η μακροπρόθεσμη διαθεσιμότητά τους·
- δ) να δημοσιεύονται σε μηχαναγνώσιμους⁽¹⁵⁾ και ανοικτούς μορφότυπους⁽¹⁶⁾ (CSV, JSON, XML, RDF κ.λπ.) ώστε να ενισχύεται η προσβασιμότητά τους·
- ε) να περιγράφονται σε εμπλουτισμένους μορφότυπους μεταδεδομένων και να ταξινομούνται σύμφωνα με τυποποιημένα λεξιλόγια (DCAT, EUROVOC, ADMS κ.λπ.) ώστε να διευκολύνεται η αναζήτηση και η διαλειτουργικότητα·
- στ) να είναι προσβάσιμα υπό μορφή αποτύπωσης δεδομένων «data dump» (μαζική εξαγωγή δεδομένων) καθώς και μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών (Application programming interfaces - API) ώστε να διευκολύνεται η αυτόματη επεξεργασία·
- ζ) να συνοδεύονται από επεξηγηματικά έγγραφα σχετικά με τα δεδομένα και τα ελεγχόμενα λεξιλόγια που χρησιμοποιούνται, ώστε να προωθείται η διαλειτουργικότητα των βάσεων δεδομένων· και
- η) να αποτελούν αντικείμενο τακτικής ανατροφοδότησης από περαιτέρω χρήστες (δημόσιες διαβουλεύσεις, πλαίσιο σχολίων, ιστολόγια, αυτόματη υποβολή αναφορών κ.λπ.) ώστε να διατηρείται η ποιότητα με την πάροδο του χρόνου και να προάγεται η συμμετοχή του κοινού.

4. ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΧΡΕΩΣΗ

Η παρούσα ενότητα αναφέρεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα διατίθενται προς περαιτέρω χρήση έναντι πληρωμής, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω δραστηριότητες καλύπτονται από την οδηγία, ήτοι σε περιπτώσεις όπου τα έγγραφα συντάχθηκαν για την εκπλήρωση δημόσιας αποστολής, λαμβανομένου υπόψη του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας όπως προβλέπεται στο άρθρο 1, και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν εκτός του πλαισίου της δημόσιας αποστολής από εξωτερικό περαιτέρω χρήστη ή από τον ίδιο τον φορέα του δημόσιου τομέα⁽¹⁷⁾.

Η πολιτική της μείωσης των χρεώσεων υποστηρίζεται από τα αποτελέσματα σχετικής έρευνας⁽¹⁸⁾ και δημόσιων διαβουλεύσεων που διενήργησε η Επιτροπή⁽¹⁹⁾.

4.1. Μέθοδος του οριακού κόστους

Η αναθεωρημένη οδηγία (άρθρο 6 παράγραφος 1) ορίζει την αρχή που διέπει κάθε χρέωση για περαιτέρω χρήση δεδομένων του δημόσιου τομέα στην ΕΕ, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που προσδιορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2: οι φορείς του δημόσιου τομέα μπορούν να επιβάλλουν χρέωση που δεν υπερβαίνει το οριακό⁽²⁰⁾ κόστος για την αναπαραγωγή, την παροχή και τη διάδοση των εγγράφων.

4.1.1. Στοιχεία κόστους

Από την πρακτική προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της περαιτέρω χρήσης των ΠΔΤ, οι τρεις βασικές κατηγορίες κόστους αφορούν:

- α) την παραγωγή δεδομένων (περιλαμβανομένης της συλλογής και συντήρησης)·
- β) τη διανομή δεδομένων· και
- γ) τις πωλήσεις και την εμπορία ή την παροχή υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας.

Συγκρίνοντας τις εν λόγω κατηγορίες με την τιμή που θα μπορούσε να θεωρηθεί οριακό κόστος σύμφωνα με την οδηγία, καθίσταται σαφές ότι οι κατηγορίες α) και γ) εκτείνονται πέραν της αναπαραγωγής, της παροχής και της διάδοσης. Αντιθέτως, η αρχή της χρέωσης του οριακού κόστους ταιριάζει καλύτερα στο πεδίο της ευρείας κατηγορίας της «διανομής δεδομένων», η οποία στο πλαίσιο της περαιτέρω χρήσης δεδομένων θα μπορούσε να οριστεί ως το κόστος που συνδέεται άμεσα και απαιτείται για την αναπαραγωγή ενός επιπλέον αντιγράφου ενός εγγράφου και τη διάθεσή του στους περαιτέρω χρήστες.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας 2013/37/ΕΕ για έναν ορισμό του «μηχαναγνώσιμου μορφότυπου».

⁽¹⁶⁾ Βλέπε άρθρο 2 παράγραφος 7 της οδηγίας.

⁽¹⁷⁾ Το ακριβές πεδίο εφαρμογής της οδηγίας καθορίζεται στο άρθρο 1· ο όρος «περαιτέρω χρήση» ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4.

⁽¹⁸⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/economic-analysis-psi-impacts>

⁽¹⁹⁾ Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής SEC(2011) 1552 τελικό, βλέπε υποσημείωση 3.

⁽²⁰⁾ Στην ορολογία της οικονομικής επιστήμης, το «οριακό» αναφέρεται στη διαφορά την οποία επιφέρει μία επιπλέον μονάδα.

Το επίπεδο των τελών μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με τη μέθοδο διάδοσης που χρησιμοποιείται (διαδικτυακή ή μη) ή τον μορφότυπο των δεδομένων (ψηφιακό ή μη).

Κατά τον υπολογισμό των τελών, επιλέξιμο μπορεί να θεωρηθεί το κόστος που αφορά τα ακόλουθα:

- υποδομή: κόστος ανάπτυξης, συντήρηση λογισμικού, συντήρηση υλισμικού, συνδεσιμότητα, εντός των ορίων του αναγκαίου για τη διάδοση εγγράφων προς πρόσβαση και περαιτέρω χρήση·
- επανάληψη: κόστος ενός επιπλέον αντιγράφου DVD, κλειδιού USB, κάρτας SD κ.λπ·
- διεκπεραίωση: υλικό συσκευασίας, προετοιμασία της παραγγελίας·
- διαβούλευση: τηλεφωνική επικοινωνία και ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με περαιτέρω χρήστες, κόστος εξυπηρέτησης πελατών·
- παράδοση: ταχυδρομικά τέλη, περιλαμβανομένων κανονικών αποστολών ή ταχυμεταφορών· και
- ειδικά αιτήματα: κόστος προετοιμασίας και μορφοποίησης δεδομένων κατόπιν αιτήματος.

4.1.2. Υπολογισμός τελών

Το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας δεν αποκλείει μια πολιτική μηδενικού κόστους: επιτρέπει τη διάδοση εγγράφων χωρίς χρέωση. Ταυτόχρονα, περιορίζει τις τυχόν χρεώσεις στο οριακό κόστος που καταβάλλεται για την αναπαραγωγή, την παροχή και τη διάδοση των εγγράφων.

Σε περιπτώσεις διάδοσης μη ψηφιακών εγγράφων με υλικά μέσα, η χρέωση μπορεί να υπολογίζεται με βάση όλες τις προαναφερθείσες κατηγορίες κόστους. Ωστόσο, σε ένα επιγραμμικό περιβάλλον, οι συνολικές χρεώσεις θα μπορούσαν να περιορίζονται στο κόστος που συνδέεται άμεσα με τη συντήρηση και τη λειτουργία της υποδομής (ηλεκτρονική βάση δεδομένων) και την αναγκαία δαπάνη για την αναπαραγωγή των εγγράφων και την παροχή τους σε έναν επιπλέον περαιτέρω χρήστη. Δεδομένου ότι το μέσο κόστος λειτουργίας βάσεων δεδομένων είναι χαμηλό και βγαίνει μειούμενο, το ποσό είναι πιθανό να τείνει προς το μηδέν.

Κατά συνέπεια, συνιστάται οι φορείς του δημόσιου τομέα να προβαίνουν τακτικά σε εκτίμηση του δυνητικού κόστους και οφέλους της πολιτικής μηδενικού κόστους και της πολιτικής οριακού κόστους, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ίδια χρέωση συνεπάγεται κάποιο κόστος (διαχείριση τιμολογίων, παρακολούθηση και έλεγχος πληρωμών κ.λπ.).

Εν κατακλείδι, η μέθοδος του οριακού κόστους μπορεί να εφαρμόζεται προκειμένου να διασφαλίζεται η ανάκτηση δαπανών που σχετίζονται με την επιπλέον αναπαραγωγή και διανομή μη ψηφιακών εγγράφων με υλικά μέσα· ωστόσο, για περιπτώσεις ηλεκτρονικής διάδοσης (τηλεφόρτωσης) ψηφιακών εγγράφων (αρχείων) συνιστάται η μέθοδος μηδενικού κόστους.

4.2. Μέθοδος ανάκτησης κόστους

Στο άρθρο 6 παράγραφος 2 ορίζονται οι συνθήκες υπό τις οποίες η αρχή της χρέωσης του οριακού κόστους δεν εφαρμόζεται για ορισμένους φορείς του δημόσιου τομέα ή για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η οδηγία επιτρέπει την ανάκτηση του καταβληθέντος κόστους («ανάκτηση κόστους»).

4.2.1. Στοιχεία κόστους

Η οδηγία προβλέπει ότι τα συνολικά έσοδα από την παροχή και την άδεια περαιτέρω χρήσης δεν μπορούν να υπερβαίνουν το κόστος συλλογής, παραγωγής, αναπαραγωγής και διάδοσης, συμπεριλαμβανομένης μιας εύλογης απόδοσης της επένδυσης.

Από την πρακτική προκύπτει ότι μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες οι ακόλουθες κατηγορίες άμεσου κόστους:

A) κόστος που σχετίζεται με τη δημιουργία δεδομένων

- παραγωγή: δημιουργία δεδομένων και μεταδεδομένων, ποιοτικός έλεγχος, κωδικοποίηση·
- συλλογή: συγκέντρωση και ταξινόμηση δεδομένων·
- ανωνυμοποίηση: διαγραφή, συσκότιση, συρρίκνωση βάσεων δεδομένων·

Β) κόστος που σχετίζεται γενικώς με τη «διανομή»

- υποδομή: ανάπτυξη, συντήρηση λογισμικού, συντήρηση υλισμικού, μέσα·
- επανάληψη: κόστος ενός επιπλέον αντιγράφου DVD, κλειδιού USB, κάρτας SD κ.λπ·
- διεκπεραίωση: υλικό συσκευασίας, προετοιμασία της παραγγελίας·
- διαβούλευση: τηλεφωνική επικοινωνία και ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με περαιτέρω χρήστες, κόστος εξυπηρέτησης πελατών·
- παράδοση: ταχυδρομικά τέλη, περιλαμβανομένων κανονικών αποστολών ή ταχυμεταφορών·

Γ) κόστος που αφορά ειδικά βιβλιοθήκες (συμπεριλαμβανομένων πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών), μουσεία και αρχαία

- συντήρηση: κόστος συγκέντρωσης και αποθήκευσης δεδομένων·
- εκκαθάριση δικαιωμάτων: χρόνος/προσπάθεια που δαπανάται για την ταυτοποίηση και την εξασφάλιση άδειας από τους δικαιούχους.

Όσον αφορά τα γενικά έξοδα, επιλέξιμα μπορούν να είναι μόνον εκείνα που εμπίπτουν αυστηρά στις ανωτέρω κατηγορίες.

4.2.2. Υπολογισμός τελών

Η οδηγία προβλέπει ότι η διαδικασία υπολογισμού των τελών πρέπει να βασίζεται σε ένα σύνολο αντικειμενικών, διαφανών και επαληθεύσιμων κριτηρίων· ωστόσο, η αρμοδιότητα για τον καθορισμό και τη θέσπιση των εν λόγω κριτηρίων επαφίεται εξ ολοκλήρου στα κράτη μέλη.

Το πρώτο στάδιο υπολογισμού του κόστους είναι η πρόσθεση όλων των σχετικών και επιλέξιμων στοιχείων κόστους. Συνιστάται οποιοδήποτε έσοδο παράγεται κατά τη διαδικασία συλλογής ή παραγωγής εγγράφων, π.χ. από τέλη ταξινόμησης ή φόρους, να αφαιρείται από το συνολικό κόστος που καταβάλλεται, προκειμένου να προσδιορίζεται το «καθαρό κόστος» της συλλογής, παραγωγής, αναπαραγωγής και διάδοσης⁽²¹⁾.

Τα τέλη πρέπει να καθορίζονται βάσει της εκτιμώμενης πιθανής ζήτησης για περαιτέρω χρήση εντός ορισμένης περιόδου (και όχι βάσει πραγματικού αριθμού ληφθέντων αιτημάτων για περαιτέρω χρήση), διότι το όριο χρέωσης συνδέεται με τα συνολικά έσοδα, τα οποία δεν είναι γνωστά κατά τον χρόνο υπολογισμού.

Ενώ ο υπολογισμός του κόστους ανά μεμονωμένο έγγραφο ή σύνολο δεδομένων θα συνεπαγόταν μεγάλο φόρτο, είναι σημαντικό να χρησιμοποιείται ως σημείο αναφοράς ένα ποσοτικός προσδιορισμός αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων του δημόσιου τομέα, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα τέλη υπολογίζονται σε ορθή και επαληθεύσιμη βάση. Η συγκεκριμένη απαίτηση εκπληρώνεται κατά προτίμηση σε επίπεδο βάσης δεδομένων ή καταλόγου – συνιστάται το εν λόγω συγκεντρωτικό ποσό να χρησιμοποιείται ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό των τελών.

Συνιστάται στους φορείς του δημόσιου τομέα να προβαίνουν τακτικά σε εκτιμήσεις κόστους και ζήτησης και να προσαρμόζουν ανάλογα τα τέλη. Ως προς την έννοια της «εκάστοτε λογιστικής περιόδου» που αναφέρεται στην οδηγία, μπορεί να υποτεθεί –στις περισσότερες περιπτώσεις– ότι είναι ένα έτος.

Επομένως, ο υπολογισμός των συνολικών εσόδων θα μπορούσε να βασίζεται σε στοιχεία κόστους τα οποία:

- α) εμπίπτουν σε μία από τις κατηγορίες που απαριθμούνται ανωτέρω (βλέπε σημείο 4.2.1)
- β) σχετίζονται με ένα ποσοτικός προσδιορισμός σύνολο εγγράφων (π.χ. βάση δεδομένων)·
- γ) προσαρμόζονται σε σχέση με το ποσό των εσόδων που προκύπτει κατά την παραγωγή ή συλλογή·
- δ) υπόκεινται σε εκτίμηση και αναπροσαρμογή σε ετήσια βάση· και
- ε) είναι προσαυξημένα κατά ποσό που ισοδυναμεί με εύλογη απόδοση της επένδυσης.

⁽²¹⁾ Για επιπλέον καθοδήγηση, βλέπε την απόφαση του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ της 16ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση E-7/13 *Creditinfo Lánstraust hf.* κατά *Þjóðskrár Íslands og íslenska*.

4.2.3. Η ειδική περίπτωση των βιβλιοθηκών (συμπεριλαμβανομένων πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών), των μουσείων και των αρχαίων.

Τα προαναφερθέντα ιδρύματα εξαιρούνται από την υποχρέωση εφαρμογής της μεθόδου του οριακού κόστους. Για τα εν λόγω ιδρύματα, τα βήματα που περιγράφονται στο σημείο 4.2.2 εξακολουθούν να ισχύουν, με τρεις σημαντικές εξαιρέσεις:

- α) τα εν λόγω ιδρύματα δεν υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τα «αντικειμενικά, διαφανή και επαληθεύσιμα κριτήρια» που καθορίζουν τα κράτη μέλη· και
- β) ο υπολογισμός των συνολικών εσόδων μπορεί να περιλαμβάνει δύο επιπλέον στοιχεία: το κόστος συντήρησης δεδομένων και το κόστος εκκαθάρισης δικαιωμάτων. Αυτό αντικατοπτρίζει τον ιδιαίτερο ρόλο του πολιτιστικού τομέα, που περιλαμβάνει την ευθύνη της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς. Το άμεσο και έμμεσο κόστος της συντήρησης και αποθήκευσης δεδομένων και το κόστος ταυτοποίησης τρίτων δικαιούχων, εξαιρουμένου του πραγματικού κόστους έγκρισης και αδειοδότησης, θα πρέπει να θεωρούνται επιλέξιμα·
- γ) κατά τον υπολογισμό της εύλογης απόδοσης της επένδυσης, τα εν λόγω ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις τιμές που χρεώνει ο ιδιωτικός τομέας για την περαιτέρω χρήση πανομοιότυπων ή παρόμοιων εγγράφων.

4.2.4. Εύλογη απόδοση της επένδυσης

Παρότι η οδηγία δεν προσδιορίζει συγκεκριμένα τι συνιστά «εύλογη απόδοση της επένδυσης», τα βασικά χαρακτηριστικά της θα μπορούσαν να περιγραφούν σε σχέση με τον λόγο παρέκκλισης από την αρχή του οριακού κόστους, με σκοπό τη διαφύλαξη της ομαλής λειτουργίας των φορέων του δημόσιου τομέα που ενδέχεται να αντιμετωπίζουν πρόσθετους περιορισμούς σε επίπεδο προϋπολογισμού.

Επομένως, η «εύλογη απόδοση της επένδυσης» μπορεί να εκληφθεί ως ποσοστό, επιπλέον των επιλέξιμων στοιχείων κόστους, το οποίο καθιστά δυνατή:

- α) την ανάκτηση του κόστους κεφαλαίου· και
- β) την ενσωμάτωση πραγματικού συντελεστή απόδοσης (κέρδους)

Στην περίπτωση εμπορικών οντοτήτων σε συγκρίσιμη αγορά, ο συντελεστής απόδοσης θα λάμβανε υπόψη το επίπεδο επιχειρηματικού κινδύνου. Ωστόσο, δεν ενδείκνυται να γίνεται λόγος περί επιχειρηματικού κινδύνου σε σχέση με την περαιτέρω χρήση ΠΔΤ, διότι η παραγωγή ΠΔΤ εντάσσεται στη σφαίρα αρμοδιοτήτων των φορέων του δημόσιου τομέα. Η οδηγία προβλέπει ότι ο συντελεστής απόδοσης πρέπει να είναι «εύλογος», και ότι θα μπορούσε να υπερβαίνει ελαφρώς το τρέχον κόστος κεφαλαίου αλλά να είναι αρκετά κατώτερος του μέσου συντελεστή απόδοσης για τις εμπορικές οντότητες, ο οποίος πιθανόν να είναι πολύ υψηλότερος λόγω του υψηλού κινδύνου που αναλαμβάνουν.

Δεδομένου ότι το κόστος κεφαλαίου συνδέεται στενά με τα επιτόκια των πιστωτικών ιδρυμάτων (τα οποία, με τη σειρά τους, βασίζονται στο σταθερό επιτόκιο της ΕΚΤ για τις κύριες αναχρηματοδότησης), δεν θα μπορούσε γενικώς να αναμένεται η «εύλογη απόδοση της επένδυσης» να υπερβαίνει το σταθερό επιτόκιο της ΕΚΤ κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 5%. Οι ερωτηθέντες στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης της Επιτροπής συμμερίζονται αυτή την προσδοκία, ενώ σε μόλις μία στις δέκα απαντήσεις αναφέρθηκε συντελεστής μεγαλύτερος του 5%⁽²²⁾. Για τα κράτη μέλη που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ, η «εύλογη απόδοση» θα πρέπει να συνδέεται με το ισχύον σταθερό επιτόκιο.

4.3. Διαφάνεια

Η οδηγία (άρθρο 7) προβλέπει ότι οι ακόλουθες πληροφορίες προκαθορίζονται και δημοσιεύονται με ηλεκτρονικά μέσα οσάκις τούτο είναι δυνατό και σκόπιμο, και κατά τρόπο ώστε να σχετίζονται οπτικά και λειτουργικά με τα έγγραφα που υπόκεινται σε περαιτέρω χρήση:

- α) οι ισχύοντες όροι, η βάση υπολογισμού και τα ποσά πάγιων τελών (δηλαδή των τελών που μπορούν να εφαρμόζονται αυτόματα στα προκαθορισμένα έγγραφα ή σύνολα εγγράφων, χωρίς να απαιτείται εκτίμηση κατά περίπτωση).

⁽²²⁾ Βλέπε σ. 14 της τελικής έκθεσης στην οποία συνοψίζονται τα αποτελέσματα της διαβούλευσης: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/results-online-survey-recommended-standard-licensing-datasets-and-charging-re-use-public-sector>

- β) οι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των μη πάγιων τελών· και
- γ) οι απαιτήσεις για παραγωγή επαρκών εσόδων για την κάλυψη ενός ουσιώδους μέρους του κόστους συλλογής, παραγωγής, αναπαραγωγής και διάδοσης των εγγράφων για τα οποία η χρέωση τελών άνω του οριακού κόστους επιτρέπεται βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της ανοικτής διαβούλευσης, οι φορείς του δημόσιου τομέα ενθαρρύνονται επίσης να δημοσιεύουν τα ποσά των εσόδων που εισπράττονται μέσω της χρέωσης για την περαιτέρω χρήση των εγγράφων που έχουν στην κατοχή τους. Οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να συλλέγονται σε συγκεντρωτικό επίπεδο (βάση δεδομένων ή ολόκληρος φορέας) και να ενημερώνονται σε ετήσια βάση.

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση M.7169 — Weichai Power / KION Group)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2014/C 240/02)

Στις 15 Ιουλίου 2014 η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις σχετικά με την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την χαρακτηρίσει συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004⁽¹⁾ του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνον στα αγγλικά και θα δημοσιοποιηθεί χωρίς τα επιχειρηματικά απόρρητα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τη σχετική με τις συγκεντρώσεις ενότητα του δικτυακού τόπου της Επιτροπής για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ο δικτυακός αυτός τόπος παρέχει διάφορα μέσα που βοηθούν στον εντοπισμό μεμονωμένων αποφάσεων για συγκεντρώσεις όπως ευρετήρια επιχειρήσεων, αριθμών υποθέσεων, και ημερομηνιών και τομεακά ευρετήρια,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=el>) με αριθμό εγγράφου 32014M7169. Ο δικτυακός τόπος EUR-Lex αποτελεί την επιγραμμική πρόσβαση στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση M.7279 — Apollo/Endemol)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2014/C 240/03)

Στις 10 Ιουλίου 2014, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις σχετικά με την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την χαρακτηρίσει συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνον στα αγγλικά και θα δημοσιοποιηθεί χωρίς τα επιχειρηματικά απόρρητα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τη σχετική με τις συγκεντρώσεις ενότητα του δικτυακού τόπου για τον ανταγωνισμό της Επιτροπής (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ο δικτυακός αυτός τόπος παρέχει διάφορα μέσα που βοηθούν στον εντοπισμό μεμονωμένων αποφάσεων για συγκεντρώσεις όπως ευρετήρια επιχειρήσεων, αριθμών υποθέσεων, και ημερομηνιών και τομεακά ευρετήρια,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=el>) με αριθμό εγγράφου 32014M7279. Ο δικτυακός τόπος EUR-Lex αποτελεί την επιγραμμική πρόσβαση στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση M.7215 — AMEC / Foster Wheeler)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2014/C 240/04)

Στις 17 Ιουλίου 2014, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις σχετικά με την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την χαρακτηρίσει συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνον στα αγγλικά και θα δημοσιοποιηθεί χωρίς τα επιχειρηματικά απόρρητα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τη σχετική με τις συγκεντρώσεις ενότητα του δικτυακού τόπου για τον ανταγωνισμό της Επιτροπής (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ο δικτυακός αυτός τόπος παρέχει διάφορα μέσα που βοηθούν στον εντοπισμό μεμονωμένων αποφάσεων για συγκεντρώσεις όπως ευρετήρια επιχειρήσεων, αριθμών υποθέσεων, και ημερομηνιών και τομεακά ευρετήρια,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=el>) με αριθμό εγγράφου 32014M7215. Ο δικτυακός τόπος EUR-Lex αποτελεί την επιγραμμική πρόσβαση στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Απόσπασμα των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 26ης-27ης Ιουνίου 2014 όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και ορισμένα συναφή οριζόντια θέματα

(2014/C 240/05)

[...]Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθόρισε τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον νομοθετικό και επιχειρησιακό σχεδιασμό για τα επόμενα έτη στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης (βλέπε παρακάτω κεφάλαιο I) και εξέτασε επίσης ορισμένα συναφή οριζόντια θέματα.

I. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

1. Ένας από τους κύριους στόχους της Ένωσης είναι η δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα, με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Για τον σκοπό αυτόν, είναι αναγκαίο να ληφθούν συνεκτικά μέτρα πολιτικής όσον αφορά το άσυλο, τη μετανάστευση, τα σύνορα, την αστυνομική και τη δικαστική συνεργασία, σύμφωνα με τις Συνθήκες και τα συναφή Πρωτόκολλα.
2. Όλες οι παράμετροι μιας Ευρώπης που προστατεύει τους πολίτες της και προσφέρει ουσιαστικά δικαιώματα στους ανθρώπους εντός και εκτός της Ένωσης είναι αλληλένδετες. Η επιτυχία ή η αποτυχία σε έναν τομέα εξαρτάται από τις επιδόσεις στους άλλους τομείς, καθώς και από τις συνέργειες με συναφείς τομείς πολιτικής. Η απάντηση σε πολλές από τις προκλήσεις στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης εντοπίζεται στις σχέσεις με τρίτες χώρες, πράγμα που καθιστά αναγκαία τη βελτίωση της σύνδεσης των εσωτερικών και των εξωτερικών πολιτικών της ΕΕ. Το στοιχείο αυτό θα πρέπει να αποτυπωθεί στη συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των οργανισμών της ΕΕ.
3. Με βάση τα παλαιότερα προγράμματα, γενική προτεραιότητα αποτελεί σήμερα η συνεκτική μεταφορά στο εθνικό δίκαιο, η αποτελεσματική εφαρμογή και η ενοποίηση των υφιστάμενων νομικών πράξεων και μέτρων πολιτικής. Η εντατικοποίηση της επιχειρησιακής συνεργασίας με παράλληλη αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρουν οι καινοτομίες των τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας, η ενίσχυση του ρόλου των διαφόρων οργανισμών και υπηρεσιών της ΕΕ και η εξασφάλιση της στρατηγικής χρήσης των κεφαλαίων της ΕΕ θα είναι καθοριστικής σημασίας.
4. Για την περαιτέρω ανάπτυξη του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης τα προσεχή έτη, θα έχει καίρια σημασία να διασφαλιστεί η προστασία και η προαγωγή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των δεδομένων, σε συνδυασμό με την αντιμετώπιση ζητημάτων ασφαλείας, μεταξύ άλλων, στις σχέσεις με τρίτες χώρες, καθώς και να εγκριθεί ένα ισχυρό γενικό πλαίσιο της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων έως το 2015.
5. Αντιμέτωπη με προκλήσεις όπως η αστάθεια σε πολλά μέρη του κόσμου και οι παγκόσμιες και ευρωπαϊκές δημογραφικές τάσεις, η Ένωση χρειάζεται μια αποτελεσματική πολιτική μετανάστευσης, ασύλου και συνόρων υπό άρτια διαχείριση, με γνώμονα τις αρχές της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών όπως προβλέπονται στη Συνθήκη, σύμφωνα με το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, και την ουσιαστική εφαρμογή της πολιτικής αυτής. Απαιτείται μια ολοκληρωμένη προσέγγιση με την οποία θα βελτιστοποιούνται τα οφέλη της νόμιμης μετανάστευσης και θα προσφέρεται προστασία σε όσους έχουν ανάγκη, με παράλληλη αποφασιστική αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης και αποτελεσματική διαχείριση των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ.

6. Προκειμένου να παραμείνει ελκυστικός προορισμός ταλέντων και δεξιοτήτων, η Ευρώπη πρέπει να αναπτύξει στρατηγικές για τη μεγιστοποίηση των ευκαιριών νόμιμης μετανάστευσης μέσω συνεπών και αποτελεσματικών κανόνων, βασιζόμενων στον διάλογο με την επιχειρηματική κοινότητα και τους κοινωνικούς εταίρους. Η Ένωση θα πρέπει επίσης να στηρίξει τις προσπάθειες των κρατών μελών να ακολουθούν πολιτικές ενεργού ένταξης που προωθούν την κοινωνική συνοχή και τον οικονομικό δυναμισμό.
7. Η δέσμευση της Ένωσης ως προς τη διεθνή προστασία προϋποθέτει μια ισχυρή ευρωπαϊκή πολιτική ασύλου βασισμένη στην αλληλεγγύη και την ευθύνη. Η πλήρης μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και η αποτελεσματική εφαρμογή του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου (ΚΕΣΑ) είναι απόλυτη προτεραιότητα. Με αυτόν τον τρόπο θα προκύψουν υψηλά κοινά πρότυπα και μια ενισχυμένη συνεργασία που θα δημιουργήσουν ισότιμους όρους ανταγωνισμού, βάσει των οποίων οι αιτούντες άσυλο θα λαμβάνουν τις ίδιες διαδικαστικές εγγυήσεις και την ίδια προστασία σε ολόκληρη την Ένωση. Οι προσπάθειες αυτές θα πρέπει να συνοδεύονται από ενισχυμένο ρόλο της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (ΕΥΥΑ), ιδίως για την προώθηση της ενιαίας εφαρμογής του κεκτημένου. Οι συγκλίνουσες πρακτικές θα ενισχύσουν την αμοιβαία εμπιστοσύνη και θα επιτρέψουν τη μετάβαση σε επόμενα στάδια στο μέλλον.
8. Η αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτίων των παράνομων μεταναστευτικών ροών αποτελεί ουσιώδες μέρος της μεταναστευτικής πολιτικής της ΕΕ. Τούτο, παράλληλα με την πρόληψη και την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης, θα συμβάλει στην αποτροπή της απώλειας της ζωής μεταναστών που επιχειρούν επικίνδυνα ταξίδια. Βιώσιμη λύση μπορεί να εξευρεθεί μόνο με την εντατικοποίηση της συνεργασίας με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης, καθώς και με τη χορήγηση βοήθειας για να ενισχυθεί η ικανότητά τους όσον αφορά τη διαχείριση της μετανάστευσης και των συνόρων. Οι πολιτικές μετανάστευσης πρέπει να ενισχυθούν ως αναπόσπαστο μέρος των εξωτερικών και αναπτυξιακών πολιτικών της Ένωσης, με την εφαρμογή της αρχής «περισσότερα κίνητρα για περισσότερα αποτελέσματα» και με βάση τη συνολική προσέγγιση της μετανάστευσης και της κινητικότητας. Έμφαση θα πρέπει να δοθεί στα ακόλουθα στοιχεία:
- ενίσχυση και διεύρυνση των περιφερειακών προγραμμάτων προστασίας, ιδίως πλησίον περιοχών προέλευσης, σε στενή συνεργασία με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, καθώς και αύξηση των συμβολών στις παγκόσμιες προσπάθειες επανεγκατάστασης των προσφύγων, ιδίως λόγω της τρέχουσας παρατεταμένης κρίσης στη Συρία·
 - αποφασιστικότερη αντιμετώπιση της παράνομης διακίνησης και της εμπορίας ανθρώπων, με έμφαση στις χώρες και τις οδούς προτεραιότητας·
 - καθιέρωση αποτελεσματικής κοινής πολιτικής επιστροφής και επιβολή υποχρεώσεων περί επανεισοχής στις συμφωνίες με τρίτες χώρες·
 - πλήρης υλοποίηση των δράσεων που επισήμανε η Ειδική Ομάδα «Μεσόγειος».
9. Η ζώνη του Σένγκεν, η οποία επιτρέπει στους πολίτες να ταξιδεύουν χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα, και ο συνεχώς αυξανόμενος αριθμός ατόμων που ταξιδεύουν προς την ΕΕ καθιστούν απαραίτητη την αποτελεσματική διαχείριση των κοινών εξωτερικών συνόρων της ΕΕ ώστε να διασφαλίζεται ισχυρή προστασία. Η Ένωση πρέπει να κινητοποιήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της για να στηρίξει τα κράτη μέλη στο έργο τους. Για τον σκοπό αυτόν:
- η ολοκληρωμένη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων πρέπει να εκσυγχρονιστεί με οικονομικά αποδοτικό τρόπο ώστε να διασφαλίζεται έξυπνη διαχείριση των συνόρων με σύστημα εισόδου/εξόδου και πρόγραμμα καταχώρισης ταξιδιωτών με τη στήριξη του νέου Οργανισμού για τη Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας (eu-LISA)·
 - Ο Frontex, ως μέσον ευρωπαϊκής αλληλεγγύης στον τομέα της διαχείρισης συνόρων, θα πρέπει να ενισχύσει την επιχειρησιακή βοήθεια, ιδίως προκειμένου να στηρίξει τα κράτη μέλη που υφίστανται ισχυρές πιέσεις στα εξωτερικά τους σύνορα, και να ανταποκρίνεται αποτελεσματικότερα στις ταχείες μεταβολές των μεταναστευτικών ροών, αξιοποιώντας στο έπακρο το νέο ευρωπαϊκό σύστημα επιτήρησης των συνόρων (EUROSUR)·
 - στο πλαίσιο της μακροπρόθεσμης ανάπτυξης του Frontex, θα πρέπει να μελετηθεί η δυνατότητα δημιουργίας ευρωπαϊκού συστήματος συνοριοφυλάκων ώστε να ενισχυθεί η ικανότητα ελέγχου και επιτήρησης των εξωτερικών μας συνόρων.
- Συγχρόνως, πρέπει να εκσυγχρονιστεί η κοινή πολιτική θεωρήσεων διευκολύνοντας τις νόμιμες μετακινήσεις και την ενισχυμένη τοπική προξενική συνεργασία Σένγκεν, με ταυτόχρονη διατήρηση υψηλού επιπέδου ασφαλείας και εφαρμόζοντας το νέο σύστημα διακυβέρνησης του Σένγκεν.

10. Είναι άκρως σημαντικό να εξασφαλισθεί γνήσιος χώρος ασφαλείας για τους Ευρωπαίους πολίτες μέσω της επιχειρησιακής αστυνομικής συνεργασίας και της αποτροπής και καταπολέμησης του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος, όπως της εμπορίας και της λαθραίας διακίνησης ανθρώπων καθώς και της διαφθοράς. Συγχρόνως, χρειάζεται μια αποτελεσματική αντιτρομοκρατική πολιτική της ΕΕ, στο πλαίσιο της οποίας θα συνεργάζονται στενά όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς και η οποία θα ενσωματώνει τόσο τις εσωτερικές όσο και τις εξωτερικές πτυχές της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Σε αυτό το πλαίσιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαιώνει τον ρόλο του Συντονιστή Αντιτρομοκρατικής Δράσης της ΕΕ. Στον αγώνα κατά του εγκλήματος και της τρομοκρατίας, η Ένωση θα πρέπει να στηρίζει τις εθνικές αρχές, κινητοποιώντας όλα τα μέσα δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας και ενισχύοντας τον συντονιστικό ρόλο της Ευρώπης και της Eurojust, μεταξύ άλλων μέσω:
- επανεξέτασης και ενημέρωσης της στρατηγικής εσωτερικής ασφαλείας ως τα μέσα του 2015·
 - βελτίωσης της διασυνοριακής ανταλλαγής πληροφοριών, μεταξύ άλλων και σχετικά με τα ποινικά μητρώα·
 - περαιτέρω ανάπτυξης ολοκληρωμένης προσέγγισης της ασφάλειας και της εγκληματικότητας στον κυβερνοχώρο·
 - πρόληψης της ριζοσπαστικοποίησης και του εξτρεμισμού και αντιμετώπισης του φαινομένου των ξένων μαχητών, μεταξύ άλλων και με την αποτελεσματική αξιοποίηση των υφιστάμενων μέσων για προειδοποιητικές καταχωρίσεις σε κλίμακα ΕΕ και την ανάπτυξη μηχανισμών όπως το σύστημα της ΕΕ για τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών.
11. Η ομαλή λειτουργία ενός πραγματικά ευρωπαϊκού χώρου δικαιοσύνης, με σεβασμό των διαφορετικών νομικών συστημάτων και παραδόσεων των κρατών μελών, έχει ζωτική σημασία για την ΕΕ. Σε αυτό το πλαίσιο, θα πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω η αμοιβαία εμπιστοσύνη στα δικαστικά συστήματα των κρατών μελών. Μια ορθή ευρωπαϊκή πολιτική στον τομέα της δικαιοσύνης θα συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη επιτρέποντας στις επιχειρήσεις και στους καταναλωτές να επωφεληθούν από ένα αξιόπιστο επιχειρηματικό περιβάλλον στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς. Απαιτείται περαιτέρω δράση για:
- την προώθηση της συνοχής και της σαφήνειας της νομοθεσίας της ΕΕ για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις·
 - την απλοποίηση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη, την προαγωγή αποτελεσματικών μέσων ένδικης προστασίας και τη χρήση τεχνολογικών καινοτομιών, όπως της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης·
 - τη συνέχιση των προσπαθειών προκειμένου να ενισχυθούν τα δικαιώματα των κατηγορούμενων και των υπόπτων σε ποινικές διαδικασίες·
 - την εξέταση της ενίσχυσης των δικαιωμάτων των προσώπων, ιδίως των παιδιών, σε δικαστικές διαδικασίες με στόχο την ευκολότερη εκτέλεση των αποφάσεων σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου καθώς και των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις·
 - την ενίσχυση της προστασίας των θυμάτων·
 - την ενίσχυση της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων σε αστικές και ποινικές υποθέσεις·
 - την ενίσχυση των ανταλλαγών πληροφοριών μεταξύ των αρχών των κρατών μελών·
 - την καταπολέμηση της απάτης και της πρόκλησης ζημίας εις βάρος του προϋπολογισμού της ΕΕ, μεταξύ άλλων, προωθώντας τις διαπραγματεύσεις για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία·
 - τη διευκόλυνση των διασυνοριακών δραστηριοτήτων και της επιχειρησιακής συνεργασίας·
 - τη βελτίωση της κατάρτισης των επαγγελματιών του κλάδου·
 - την αξιοποίηση της εμπειρογνομοσύνης των αρμόδιων οργανισμών της ΕΕ, όπως η Eurojust και ο Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (FRA).
12. Ως μία από τις θεμελιώδεις ελευθερίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικαίωμα των πολιτών της ΕΕ να διακινούνται ελεύθερα και να διαμένουν και να εργάζονται σε άλλα κράτη μέλη πρέπει να προστατευθεί, μεταξύ άλλων και από πιθανές καταχρηστικές ή δόλιες αξιώσεις.
13. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την κατάλληλη νομοθετική και επιχειρησιακή συνέχεια αυτών των κατευθυντηρίων γραμμών και δηλώνει ότι θα προβεί σε ενδιάμεση επισκόπηση το 2017.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

23 Ιουλίου 2014

(2014/C 240/06)

1 ευρώ =

	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία		Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,3465	CAD	δολάριο Καναδά	1,4436
JPY	ιαπωνικό γιεν	136,51	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	10,4362
DKK	δανική κορόνα	7,4569	NZD	δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,5501
GBP	λίρα στερλίνα	0,79080	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	1,6674
SEK	σουηδική κορόνα	9,2016	KRW	ουόν Νότιας Κορέας	1 378,93
CHF	ελβετικό φράγκο	1,2150	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	14,1759
ISK	ισλανδική κορόνα		CNY	κινεζικό ρενμινπί γιουάν	8,3475
NOK	νορβηγική κορόνα	8,3235	HRK	κροατική κούνα	7,6210
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9558	IDR	ρουπία Ινδονησίας	15 473,21
CZK	τσεχική κορόνα	27,454	MYR	μαλαισιανό ρινγκίτ	4,2654
HUF	ουγγρικό φιορίνι	307,15	PHP	πέσο Φιλιππινών	58,183
LTL	λιθουανικό λίτας	3,4528	RUB	ρωσικό ρούβλι	46,9397
PLN	πολωνικό ζλότι	4,1340	THB	ταϊλανδικό μπατ	42,813
RON	ρουμανικό λέου	4,4228	BRL	ρεάλ Βραζιλίας	2,9864
TRY	τουρκική λίρα	2,8204	MXN	πέσο Μεξικού	17,4173
AUD	δολάριο Αυστραλίας	1,4248	INR	ινδική ρουπία	80,8573

(¹) Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL